

عنوان مقاله:

مقایسه الگوی بهینه کشت محصولات گلخانه ای با وضعیت کنونی در منطقه جیرفت و کهنوج با استفاده از روش برنامه ریزی خطی

محل انتشار:

سومین همایش ملی توسعه پایدار روستایی (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

خدیجه محمدحسینی - دانشجوی کارشناسی ارشد توسعه روستایی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه یاسوج

بهروز حسن پور - استادیار اقتصاد کشاورزی- مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان کهگیلویه و بویراحمد، یاسوج

مجید خضری - دانشجوی کارشناسی ارشد توسعه روستایی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه یاسوج

جليله کریمی - دانشجوی کارشناسی ارشد توسعه روستایی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه یاسوج

خلاصه مقاله:

نظر به اهمیت تخصیص منابع محدود تولید (زمین ، آب، نیروی کار و...) در بین فعالیت های گوناگون زراعی و یا به عبارتی لزوم جلوگیری از اتلاف منابع و کاهش درآمد زارعین، اتخاذ سیاست های مبتنی بر الگوی کشت، همراه با اولویت بندی اهداف واحد کشاورزی ضرورت می یابد. برنامه ریزی خطی معمولاً برای حل مسائلی بکار می رود که در آنها دو یا چند فعالیت برای استفاده از تعدادی منابع محدود، با هم رقابت می کنند. هدف از انجام این مطالعه دستیابی به الگوی بهینه کشت محصولات گلخانه ای منطقه ی جیرفت و کهنوج و مقایسه ی آن با وضعیت کنونی به منظور حداکثر کردن بازده اقتصادی منابع مورد استفاده می باشد. جهت تعیین الگوی بهینه ی کشت، از روش برنامه ریزی خطی و برای استخراج و تجزیه و تحلیل نتایج از نرم افزار QSB استفاده شده و از طریق الگوی کشت با توجه به محدودیت های منطقه، در دو حالت کنونی و بهینه تعیین گردیده است. نتایج بدست آمده نشان داد که تفاوت معنی داری بین الگوی کشت بهینه و وضعیت کنونی وجود دارد. در حالت بهینه محصولات گلخانه ای خیار خاردار، فلفل، گوجه فرنگی و توت فرنگی وارد الگوی بهینه کشت شدند در حالی که دو محصول خیار سبز و بادمجان از الگو حذف گردید. لذا پیشنهاد می شود که به منظور افزایش درآمد روستاییان، الگوی فعلی کشت به سمت الگوی بهینه تغییر یابد.

کلمات کلیدی:

الگوی بهینه ی کشت، برنامه ریزی خطی، محصولات گلخانه ای، نرم افزار QSB، منطقه ی جیرفت و کهنوج

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/282225>

